

שבת קודש פרשת בחוקותי – כ״ז אייר תשפ״ב מולר חודש סיון: פונטאג 6:04 PM Shabbos Parshas Bechukosai - May 28, 2022 פיט 2 וולסים

פלג המנחה עש״ק – 6:46 | הדלקת נרות שבת – 8:01 | זמן קריאת שמע / מ״א – 8:35 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 11 סוף זמו תפילה/הגר״א – 10:25 | שקיעת החמה שבת קודש – 8:20 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 10:09 | צאה״כ / לרבינו תם – 3:29

> מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ **DJ**5 שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

> ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי. והלכתי אף אני עמכם

בקרי והכיתי אתכם גם אני ... (כו-כנכד) - תכלית היסורים היא תשובה

חמיו של הבורא ברור הוא על בני ישראל רחומיו גם בשעה שמידת הריז נטויה

צליהם לעשות בהם שפטים. דהנה אמרו חז״ל (ברכות ה:) שאין הקב״ה חשיד דעביד

ינא בלא דינא. ואיז ספק שהאדם עצמו הוא האשם בכל הצרות הבאים עליו. גם אם

סובל יסורים בלתי נסבלים. וכמו שאמר איוב (איוב לד. י יא) ׳חלילה לא-ל מרשע

ישד-י מעול... כי פעל אדם ישלם לו וכארח איש ימציאנו'. והנה. רואים אנו כאז

זהבורא ברור הוא מזהיר את ישראל ש׳אם לא תוסרו׳ לי׳. אם אחר כל התלאות

היסורים שעברו עליכם עדיין לא תקבלו מוסרי. ושוב 'הלכתם עמי קרי'. אז אמשיר

הלכתי אי אני צמכם בקרי. והכיתי אתכם גם אני שבע על הטאתיכם׳. והנה כוונת

הכתוב באמרו 'שבע על הטאתיכם' כבר פרש"י לעיל (פסוק יה) שיביא הקב"ה 'עוד'

שבע פורעניות על שבע העבירות האמורות למעלה, כלומר, פורעניות זו אינה על

זאת אומרת. שגם אחר שכבר שבעו מרורים מהפורעניות והצרות הקשות שכבר

באו עליהם מקודם. עדייז לא קבלו את העונש הראוי להם. ועדייז מידת הדיז נטויה

ליהם להיפרע מהם בעונשים בלתי נסבלים. כפי שהכתוב מונה הלאה. עד שעלולים

גם לבוא לידי טירוף הדעת ולאכול בשר בניהם ובנותיהם ר״ל. שמצד מידת הדיז ראוי

זאדם לקבל כל כר הרבה פורעניות רק על שבע חטאים בלבר. כי כשם שאיז חקר

גדלות הבורא ברור הוא. כר איז שיעור להעונשים הראויים לבוא על אלו שמרדו בו.

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם

אתם ... (כו-ג) - בענין עמילות בתורה

מצותי תשמרו. הרי קיום המצות אמור. הא מה אני מקיים אם בחקתי תלכו. שתהיו

נמלים בתורה". עכ"ל. והוסיף על זה האור החיים הק': "וטעם שקרא הכתוב עמל

התורה חוקה. לצד שיש בה מצוה אפילו ללמוד דברים שלמדם פעמים וג' והם נטועים

אצלו. כי הפיז ה' בעסק התורה חוקה חקק ותמצא שאמרו ז"ל (קהלת רבה פ"ג) כי

לטעם שילמוד האדם תורה בחשק תמיד גזרה חכמתו יתברר שיהיה האדם לומד

ושוכח", עכ"ל. הרי מבואר שהטעם שהעמילות בתורה נקרא "חוק", היינו משום, שאין

ועמילות רק היכא תימצא לידע את התורה, שאילו כז, לא היה שום סיבה שנגזר

בירושלמי (עייז קה״ר א. יג) שנגזרה עלינו לשכוח. כי אם לא היינו שוכחים לא היינו

^לדוע מה שפרש״י: ״אם בחקתי תלכו, יכול זה קיום המצות, כשהוא אומר ואת

ליכוודים סאית הרב אברחם דניאל

לטודים סאת חרב אברחם דניאל אבשטיין שליטיא, בעמיס שוה אברחם

זטאים חדשים שהוסיפו על הישנות. כי אם על אותן העבירות האמורות למעלה.

לרש״י: לא תוסרו לי. לשוב אלי. כשמתבוננים בדברי רש״י אלו, אנו רואים גודל

אולם במקום גדלות של הקב״ה שם אתה מוצא ענוותנותו. ועל כז מתחסד הוא עם האדם ומעכב את הפורעגיות ונותז להאדם אפשרות לשוב אליו. ואז כפי ערר התשובה יבטל ממנו את העונש המר. הראוי לבוא עליו, וכפי שעינינו רואות. שברוב הדורות לא באו ישראל לכלל התוכחה הקשה האמורה בתורה. וזאת כי ישראל רגילים בתשובה. ובזכותה זוכים להינצל מז הפורעניות. אולם גם אם האדם משהה את התשובה הקב״ה נוהג עמו ברחמים ואינו משלם לו את כל גמולו בבת אחת. ובתחילה מענישו במקצת מתוך רצוז שיתעורר על ידי זה ויושב על חטאו. ורק כשזה המצט אינו מוציל איז מנוס מלהתיר למידת הריז להכביד בצונשו ר״ל. יתר על כז אנו רואים. שגם אם האדם אינו מתעורר בתשובה איז הקב״ה מייסרו כל עוד שאינו מנסה לעוררו בדרכים אחרים, וכדאיתא בגמרא (יבמות סג.) 'אמר רבי אלעזר בר אבינא: איז פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל שנא' (צפניה ג. ו ז) הכרתי גויים נשמו פנותם' (הנה הכרתי את הגויים ונעשו מגדליהם שוממים). החרבתי חוצותם מבלי עובר ועשיתי חוצותם הרבות. מבלי איש עובר, נצדו עריהם מבלי איש מאיז יושב'. וכתיב מיד: אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר [חשבתי ע״י

אבדן הגויים באמת עכשיו תיראי מפני. ומהגמול הבא עליהם תקחי מוסר]. והדברים מובנים גם כז ממה שאמרו חז"ל: 'בראשית ברא אלקים' וגו' שהעולם נברא בשביל ישראל הנקראים ראשית. כי לכאורה יפלא. אם רק ישראל הם תכלית הבריאה, למה יברא הבורא ב״ה המוז גוים שאיז בהם תכלית? אולם על פי הגמרא הנזכרים מתישבים הדברים. כי הללו אכז באים כדי למנוע פורעניות מישראל. כי אם יצטרר הקב״ה לעורר את ישראל לתשובה יעורר בהם חמתו. ורואים מזה עד היכז מגעת חיבתו של הקב״ה לישראל. כי ידע שמעשי הגויים יצערוהו פי כמה וכמה <u>מישראל במעשיהם המכוערים והרעים, ואעפ״כ בראם כדי למנו</u>ע פורעניות מישראל. עמלים בתורה. הרי מוכרח כי כל התכלית היא רק העמל וכל מה שהעמל יותר "יבש" טפי מעלי", עכ"ל. ועי שם באריכות דבריו שכתב לבאר הענין.

וזהו מה דתנן במתני׳ (אבות פ״ו. מ״ר): ״כר היא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחיה ובתורה אתה עמל ואם אתה עושה כן אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא", ע"כ. הרי מבואר במתני'. שעיקר הצורה של תורה הוא אר ורק ביגיעה ועמילות. ומי שכל תורתו הוא רק אם יש לו כל תענוגי צולם הזה. איז זה "דרכה של תורה".

וכן איתא בברכות (מג:): ״אמר ר״ל מניין שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה, שנאמר זאת התורה אדם כי ימות באהל", ע"כ. ומבואר מהגמ'. דהקיום של התורה הק׳ אינו רק בלימוד בעלמא אלא צריכה הרבה יגיעה ועמילות לעצם קיום התורה. והר״ש במס׳ פרה (פ״ר, מ״א) הביא בשם התוספתא וז״ל. ״שהיה רבי יהושע אומר כל הלומד ולא עמל כאיש הזורע ולא קוצר" עכ"ל. הרי. שתכלית לימוד התורה אינו רק עצם הלימוד שלמד, רק העסק והעמילות והיגיעה, שעמל לצמוד צל צומק ואמיתת הדברים, ומי שלומד ואינו צמל, הרי הוא כמו הזורע ואינו קוצר! הרי, שאיז שום תכלית כלל וכלל מצד עצם הלימוד בלא עמילות. דנחשב כזורע בלי קצירה - הרי מבואר דהפירות של הלימוד. הוא אר ורק ע"י העסק והעמילות. ובלי עמילות בתורה. חסר בעיקר לימוד התורה. והדברים נוראים!

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Relevant Halachos for the Yom Toy of Shavuos (1) Shavuos on Motzei Shabbos: "YAKNEHAZ". As Chag HaShavuos falls this year on Motzei Shabbos, our Sages have given us an easy-to-remember device (ראשי תיבות) to help us remember the sequence of *berachos* for the complex *Kiddush* we recite this year. It is a combination of the Havdalah for the outgoing Shabbos and Kiddush for the incoming Yom Tov. It is a five-step tool: YAyin (wine), Kiddush (in honor of Yom Tov), NEr (candle), HAvdala (for Shabbos), Zman (Shehechyanu). This is commonly referred to as YAKNEHAZ (יקעה"ז). Sometimes, it is a four-step procedure and there is also an occasion where it is a six-step process. This year, with Shavuos on Motzei Shabbos, it is the usual five-step process, no more no less. Sitting or Standing. There are a number of different customs regarding whether one should sit or stand, both for Kiddush and Havdala. The general rule is that a person should do for YAKNEHAZ as he does for *Kiddush* the whole year, even if it will not be the same as he does for Havdala the whole year (1). For example, if one normally stands for Kiddush and sits for Havdala, he should stand for YAKNEHAZ.

מאת הגאון מו״ר הרב ברוך הירשפלד שליס״א, ראש כולל עטרת חיים ברור, קליבלנד הייטס

braided candle (as is the custom), should not use this type of candle this week because they will not be able to extinguish it on Yom Toy and will be forced to let it burn itself out for the full two days of Shavuos. This is unpleasant as well as unsafe. Since for Havdala there is a preference, although not an obligation, to use a double flame which gives off more light, on Yom Toy, many Gedolim (2) would have someone put two Yom Tov candles (from the candles which the lady bentched licht over) together for the beracha of Ner. R' Shlomo Zalman Auerbach zt"l did not bend the candles together because he felt that some of the melted wax will fall off causing the candles to go out earlier than they would have. There might be a Rabbinic issur (מראית עיו) which "looks like extinguishing" when after the two flames flare up into a bigger flame, and then are pulled apart (3). This entire topic is discussed in Sefer Yom Tov Sheni K'hilchaso (4).

Havdala Cup. The RM''A writes (5) that it is a "Siman Beracha" to fill up the Havdala cup with extra wine so that it should pour over the sides. Those who do not do this for Kiddush, should not do this for YAKNEHAZ (6). Even though it is customary that ladies do not drink wine from the Havdala cup, in

How to do NER. Those who normally make *Havdala* on a big this case where it is also the *Kiddush* cup, ladies do drink the wine.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – יבמות דף עח.

after he accepts the *mitzvos* we give him a מתגיירה בנה איז צריד מצווברת שנוברה שנתציירה בנה איז צריד מבילה" milah. After he heals, we are איני him. The Rishonim wonder why we don't do the איני first? This way we'll avoid a waiting period between the *milah & tevilah?* The אטומאה holds that the order is מעכב because the ערלות is like a טומאה first. it's אטומאה because the ייטביא bike a אטומאה first. it's אטומאה because the ייטביא בידו" געלה bere א געלה is like a *Tumah* & must be removed הגעלה comes before איז איז bike a *Tumah* & must be removed prior to *tevilah*.

The מאין cap cap an Industriat although it is preferable to do milah first, the order is not מאיב The reason we do milah first is since there is some pain involved, he might change his mind about converting. If we did tevilah first & then he changed his mind before the milah, it might be too late & he would be considered a Yid already. The ראיה brings a ראיה that the order isn't מעכב from our Gemara where we say that the immersion of the mother helps for her עובר even though the Bris will come later after he's born & out of order! The עובר savs the proof of the Ramban is not a proof because while in the womb, the fetus is not a בר מילה" & to accomplish גרות, only טבילה is required (like a female). Since גרות is complete, later when he's born the *milah* is not ששם גרות, that's why the order in our *Gemara* is not important. The adds that maybe when our Gemara savs בנה איז צריד טבילה. it doesn't mean "son" literally but means if the fetus is a female (that only needs immersion), the mothers' טבילה is enough. But if it is a boy, he would need טבילה again after the milah.

The **פתחי תשובה** paskens that a pregnant בותית who was אנגייר ber unborn child does not need טבילה again. The פתחי משובה savs this is only if the mother was אינכרית מעוברת also. אובל ה'ור' אלחנו points out in the case of a נכרית מעוברת bits is only if the mother was יטובל אות לה'ור' אלחנו according to those that hold אובר ירך אמו, when the mother is גגייר there is not a separate גרות happening to the child, he is just part of the mother. Therefore, when the child is born, he is a full-fledged ישראל because he was born from a Jewish mother but not because of אראל, because he was never מגייר. & he is considered a full-fledged Yid from birth! וצ"ע.

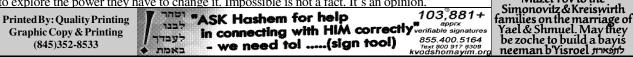
הוא היה אומר

(1) שמירת שבת כהלכתו סביקעב (2) יסוד ושורש לעבודה טיה זובא בס' אלף למנו תרא (3) וכדא' באו"ח תקב, ובמ"ב יט כ (4) יו"כ ושני ההלהתו איתי (5) המ"א או"ח הויא (4) נו"רו שני ההלהתו שחירוו

R' Yaakov Krantz zt"l (Dubno Maggid) would sav:

יוזכרתי אברהםי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי יצרק ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם " bhat is the remembrance of the 'Bris Avos' doing here in the middle of the Tochacha? Because, if we were a Nation of weakness and emptiness, there would not be too much that *Hashem* wants from us. But now that He remembers that we stem from the great Avraham. Yitzchok and Yaakov, we are very holy children, who have straved from the ways of our fathers, thus we are deserving of this harsh judgment."

"Impossible is just a big word thrown around by small men who find it easier to live in the world they've been given than Mazel Toy to the to explore the power they have to change it. Impossible is not a fact. It's an opinion."

A Wise Man would say:

זשי״ת שכחה, וע״כ מבואר שהעמילות הוא תכלית בפנ״ע. שזהו רצונו ית׳. שיהיה האדם עמל בתורה. וע״כ השי״ת עשה סיבה לזה, וע״כ בטבע העולם יש שכחה. וכ״כ מרז המשגיח ר׳ ירוחם הלוי ליבוביץ זצוק״ל, שהביא דברי רש״י הנ״ל, וכתב זמשגיח וז״ל. ״כלומר: לא ״ללמוד״ לא ״להבין״, כי אם דוקא עמל, עד שאמרו д Ю

מעשה אבות סימן לבנים

ואם בהקתי תמאסו ואם את משפמי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי ... (כו-מו) For the Jewish people, a Nation that has been persecuted throughout the millennia, and yet, has survived and often even thrived throughout those millennia, we often require a bit of humor to bring us through the darkness. We even introduce darkness into our humor to remind us to hold onto the blessings we have right now. Just as the glass we break during joyous wedding ceremonies teaches us that no moment is fully wonderful; we are in Golus without our homeland and Bais HaMikdash, and we must always be thinking about whom we can help next. Likewise, even in those moments that are truly awful, times of death and destruction, we carry our humor with us to remind us of the laughter that will return in time.

"Eis livkos v'eis lischok" - there's a time to cry, and a time to laugh (Koheles 3:4). We create relationships through laughter, and we bolster those relationships with our presence for one another during terrible times of persecution and tears. In teaching, in gratitude, in building relationships, in raising children, in *sholom bayis*, and in finding the good in others, we often turn to humor for a spark of inspiration. At every moment that we can, we must find opportunities to laugh heartily.

Here is an example of humor that can only be understood in the context of a Jewish backdrop. The meeting in the synagogue was getting heated. The week of Parshas Behar-Bechukosai was quickly approaching, and the curses of the Tochacha (section of reproof) and the gruesome details that are listed therein, are enough to send a shudder up anyone's spine, That being the case, many men are reluctant to be called up to the *Torah* for that portion. Some *shuls* have a policy that no one is called up - the reader just begins to read, without an *oleh*. In other places, the *Baal Korei* receives that *alivah*.

But in one particular synagogue, everyone seemed to have had his share of bad luck, and no one wanted the honor. Not even the Baal Korei. And so, the Wednesday before the fateful Shabbos, a meeting of the Rabbi and Board of Directors was called. "I will not take the Tochacha this year!" shouted the Baal Korei, who was also the Gabbai and a board member. "Two weeks after last year's *aliya*, when I got the *Tochacha*, my business went kaput! I lost everything - and even more than that!" Looking around, he added for the curious and equally eager board members, "I'm not going to elaborate!"

The President spoke up. "Well, why don't we give it to the Rabbi? He is the holiest person we have and not likely to be affected by the curses made for sinners." Nodding heads all around the table could be seen.

The Rabbi mopped his brow for a moment and then demurred. "My friends, if you look at my contract, it says I get Shlishi (third *alivah*) every week. The *Tochacha* is in the fifth *aliva*, so I am exempt" He smiled, knowing he dodged a bullet.

The *shamash* suddenly jumped out of his chair. "Don't expect me to get called up for the *Tochacha*! It's not going to happen. My job is to tidy up the *shul* and put everything in order. I won't stand up there and take the curses of the *Tochacha*."

The men were in a quandary. Someone went so far as to suggest that they cancel Krias HaTorah for the coming Shabbos since they could not seem to find someone willing to accept the *aliya*. The rabbi adamantly protested this bizarre idea. Just then, an eldery gentleman spoke up in the back. "Alright, if you pay me fifty dollars, I'll take the Tochacha."

There was silence, and then in unison all heads nodded. The old man, a throwback to the old heyday of the *shul*, had stepped forward to be their salvation. They all agreed to the man's price and looked forward to seeing him on Shabbos.

Well, Shabbos did indeed come. The davening went on as planned - but the old man did not show up! It came time to take out the Torah, and he was still not there. The Rabbi decided to speak before laining just to stall a little bit.

Without a choice, they started reading the *Torah* - but very slowly. It was not until the fourth *aliya* that the old man suddenly burst into the shul, panting. He made it! All the board members breathed a sigh of relief. He got his aliya, but as soon as he stepped off the *bimah*, the *Gabbai* cornered him. "Do you know how much you scared us? Where were you?" The old man shrugged and replied, "You think a Jew can make a living today from just one *Tochacha*?"

Haftorah, the central theme is the fact that those who follow Hashem and His Torah will live a blessed life while those who don't will be cursed. Yirmiyahu states his personal and complete reliance upon Hashem and reminds Klal Yisroel that, "Our fathers inherited utter delusions – things that are futile and worthless," and ultimately even the idolatrous Nations will turn to Hashem. But what did Yirmiyahu mean precisely when making such a statement?

The Chofetz Chaim, R' Yisroel Meir Kagan zt"l explains that it is well known that within every lie a shred of truth can be found, and without it the lie cannot exist. He explains that this adage applies as well to other matters, such as the degree

ה' עוי ומעוס וכו' ויאמרו אך ה' אוי ומעוס וכו' ויאמרו אך ה' ער ומעוס וכו' ויאמרו אך ה' אוי ומעוס וכו' ויאמרו אך אשר נחלו אבותינו ... (ירמי' מו-יש) Although Yirmiyahu Hanavi discusses many topics in the of pride, which although might be seen as disgusting in the eves of Hashem, still holds a kernel of necessity and usefulness in a Jew's life, and can be channeled for good There is one exception to this rule though, and that is the lie of idolatry. Setting everything else aside, the lie promulgated by idolators that a foreign power exists is so deeply flawed that there is no shred of truth in it and *Hashem* truly hates it.

Thus, Yirmiyahu was chastising the Nation by saying that even though a Jew must follow Hashem and His Torah completely, the Almighty is forever merciful, and He may look the other way for most other sins. However, the lie of idolatry must be entirely stamped out because that is something that *Hashem* would never tolerate in the slightest

דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת לה' ... (כז-ב)

1.

N 8

- **N**-8

FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L Several years ago, we discussed in this column the juxtaposition of the תוכחה (harsh criticism) to the parsha of ערכץ. We

explained then, that the nice result of our sins, caused by not realizing or appreciating our intrinsic value. On a related note, I was once speaking with my Zaida, the **Baal Machsheves Halev** zt"l, and he shared with me a **Baal HaTurim** that explains the סמיכות of the התוכחה and the parsha of ערכין (donating the value of a person to סמיכות). I'd like to בישת התוכחה, I'd like to add a thought to the *Baal HaTurim's* approach, which I believe the *Zaida* would approve of.

The Baal HaTurim tallies up the shekalim of all the vrcy one can possibly give, which comes to the amount of 143. corresponding to the total of all the קללות in both תוכחות (54 in this parsha, and 98 in Parshas Ki Savo = 143) Based on this, he says that through the concept of ערכין and evaluating our self-worth, the 143 קללות (curses) could be annulled.

The number of 143 is only reached by counting both men and women, young and old. This sends a clear message that without the contributions of the Nashim Tzidkaniyos of all ages, from the young Bais Yaakov girls to the elderly women, Klal *Yisroel* would not be complete. Additionally, we need our young boys and teenage *bochurim* too. They hold up the world!

However, the youngest vocation age bracket is one month old to age five. Of course we know that the pure learning of Yiddish children - הבל פיהם של תינוקות של בית רבן - is powerful ... but of a month-old baby as well?

The possible *machshava* here is that the incredible potential of a child must be tapped from a young age. *Chinuch* starts early on. Therefore, even the one month-olds are part and parcel of protecting Klal Yisroel from penalty! Indeed, may Hashem Yisborach see each and every Yid's potential, young and old, girl and boy, and bring an end to Klal Yisroel's tzaros.

משל למה הדבר דומה אם בהקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם ... (כו-ג) One of the most famous askanim during the second world war was R' Eliezer Landau z"l, a close confidant of the holy **Belzer Rebbe, Rav Aharon Rokeach zt"***l*. He was a well-to-do man who worked tirelessly to help his fellow Jews caught in the clutches of the Nazi beast.

After the war, he arrived in *Eretz Yisroel* and helped R' Aharon rebuild the *Belzer chassidus* back to where it was, and even donated the Aron Kodesh in the temporary beis *medrash* that was set up. Eventually, a proper building came under construction and R' Eliezer wanted to do more.

One day he met **R' Shlomo Zalman Auerbach** zt"l. the great Rosh Yeshivah of Kol Torah, and figured this would be a great opportunity to seek his advice and ask the *Rav* what he thought would be proper to donate in the new building.

Without hesitation, R' Shlomo Zalman asked him, "Tell arranging the furniture or coffee room in a beis medrash. editorial and insights on middos tovos from 🚍 בזכות ספירת העומר שספרתי יתהן מה שפגמת THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO בספירה יסוד שביסוד ... (סדר ספירת העומר)

In Tehillim (Perek 87), Dovid HaMelech tells us, "אסודתו בהררי קודש". The middah of Yesod can be found on the mountains of holiness. What are the mountains of holiness? **R' Avraham Pam zt''l** explains that this is referring to Har Moriah and Har Sinai. It was on Har HaMoriah that Avraham was asked to shecht his beloved son. Although Hashem promised him that from Yitzchok a great nation will come out, he asked no questions. He didn't flinch. He eagerly went to do ratzon Hashem because he believed that *Hashem* can do anything. On *Har HaMoriah* we were taught that one must be ready to die al kiddush Hashem!

On Har Sinai we were given the Torah. We stood together as a nation and said Naaseh V'Nishma. We didn't need to know all the details. We believed that Hashem is our loving Father and we were eager to follow His Torah. On Har Sinai. we were taught that we must live our lives al kiddush Hashem. Hashem is the yesod of the world. A tzaddik attaches himself to that *middah* of *Yesod* by constantly working on his *Emunah*. What is real belief? We all believe in *Hashem*. We believe that *Hashem* created this world and runs the world and everything He does is good. I BELIEVE ... as long as we feel that good. We believe from our comfortable chairs, from a place that is safe and secure.

Yesod is made up of two words. The letter Yud which is Hashem, and "sod" which means secret. Hashem's plan is a secret The past is a secret. The future is an even bigger secret. And the present is a present. Every moment of life gives us the opportunity to come closer to *Hashem* by realizing that *Hashem* made this happen. We strengthen our *middah* of *Yesod* by accepting His "secret" or whatever it is that we don't understand. This is the Yesod of our lives. We must believe with all our might that Hashem is right here, Hashem loves us and everything He does is good. Yesod means that our foundation is strong. We must strive to really believe that every single detail of our lives is orchestrated by Hashem for our benefit.

me, was the coffee room donated yet?" R' Eliezer, surprised, replied that it was likely not donated. "People do not realize what a zechus this is," exclaimed R' Shlomo Zalman. "This one room has in it all three pillars on which the world stands. When a person takes a drink, he gets revived, thereby enabling him to learn Torah and daven better. In addition, you are performing a tremendous act of *chessed* by giving people the ability to revive themselves in such a capacity!"

נמסיל: The *Gemara* mentions in a number of places that if someone has an ailment, "He shall busy himself with Torah." The Maharsha explains, that although *Torah* study is the best remedy for a person, sometimes a person simply cannot study Torah due to the circumstances of his situation. In that case, the Gemara chose the words to be "busy" instead of "study" with Torah, to teach us, that a person can do something that enhances his or others' *Torah* study, such as